

ת"פ 1694/12/15 - מדינת ישראל נגד דמלה נטרה

בית משפט השלום בנתניה

01 פברואר 2017

ת"פ 1694-12-15 מדינת ישראל נ' נטרה(עציר)

ת"פ 8632-10-15

ת"פ 10536-09-16

מספר פל"א 119848/2015 אחר תיק נייר

לפני כבוד השופט ארז נוריאלי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דמלה נטרה (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן שפירא

הנאשם הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד עזר מבורך

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע כללי:

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה כתבי אישום מתוקנים בעבירות של התפרצות למגורים, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק; איומים (2 עבירות), עבירה לפי סעיף 192 לחוק; החזקת סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק; הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק; הפרעת שוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

עמוד 1

2. על-פי עובדות כתב האישום בת"פ 1694-12-15, ביום 17.03.15 נכנס הנאשם לבית המתלוננת וגנב מביתה שני מחשבים ניידים, כספת שהכילה דרכונים, מפתחות לבית ולרכב ו-600 ₪.
3. על-פי עובדות כתב האישום בת"פ 10536-09-16, ביום 02.09.16 (בזמן שהיה מצוי בתנאים מגבילים במסגרת הליך מ"ת 1714-12-15) הגיע הנאשם למועדון "הקוף השחור". בעת חיפוש על גופו של הנאשם על-ידי מאבטח המקום, נמצא סכין שלהבו באורך 7.5 ס"מ בתוך חפץ דמוי ארנק. מאבטח נוסף הודיע לנאשם כי הוא מעוכב, או אז נמלט הנאשם ונתפס בסמוך המאבטח. באותן נסיבות איים הנאשם על המאבטחים ואמר: "כמו שזרקו עליכם רימונים, אני אזרוק עליכם רימון, אני אשחט אתכם אחד אחד".
4. על-פי עובדות כתב האישום בת"פ 2790-03-14 (תיק נוער), ביום 20.03.13 הגיע הנאשם עם אחר לרחוב שדרות בנימין בנתניה, כאשר הם תחת השפעת אלכוהול. אותה עת משפנה שוטר לנאשם ולאחר בבקשה לפנות את המקום, סירבו לכך ואף נשארו צמודים לשוטר על אף הצהרותיו החוזרות לעזוב את המקום. באותן נסיבות דחף הנאשם את השוטר ותפס בחולצתו בחוזקה, בזמן שהשוטר כבל את ידיו.
- בהמשך לאירוע זה, בעת היותו של הנאשם בתחנת המשטרה, איים הנאשם על שני שוטרים ואמר בין השאר: "לא משנה מה יהיה כשאתחרר החוצה חבל על הזמן".
5. הצדדים הציגו הסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בשני כתבי אישום מתוקנים ובכתב אישום נוסף שביקש לצרף. אין הסדר לעניין הענישה.

טענות הצדדים:

6. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הדגישה את נסיבות האירועים ואת הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה: ת"פ 22096-05-14; רע"פ 1600/15; רע"פ 322/15; ת"פ 46252-04-13 וביקשה לקבוע מתחם ענישה לכל אירוע וכי כל עונש יוטל במצטבר. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה בגין עבירות ההתפרצות והגניבה, אשר נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. אשר לעבירות האיומים והחזקת הסכין עתרה לקבוע מתחם ענישה, אשר נע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולתסקיר שירות המבחן מיום 08.01.17. כמו כן עתרה להפעלת מאסר מותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 40389-08-14. נוכח כל האמור, נטען כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של כל מתחם.

7. ב"כ הנאשם תיאר נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות. מדובר בנאשם צעיר יליד 1996, שלטענת בא כוחו, על אף עברו הפלילי של הנאשם, חל שיפור משמעותי בהתנהגותו, (בעניין זה הפנה בעיקר להרשעותיו הקודמות בעבירות חמורות). ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה שלא יעלה על 9 חודשי מאסר בפועל וביקש כי המאסר המותנה יופעל בחופף לעונש שיוטל עליו. עוד טען ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בתקופת מעצר הבית הארוכה בה שהה כמו גם העובדה שהנאשם שהה בחלופת כליאה, מעצר באיזוק אלקטרוני.

8. בדיון מיום 09.01.17 הביע הנאשם חרטה על מעשיו וטען כי ביצע את העבירות בהיותו צעיר וכי לא היה מודע לחומרת מעשיו.

תסקיר שירות מבחן:

9. ביום 05.01.17 התקבל תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי, הנאשם רווק כבן 20, יליד אתיופיה, אשר עלה עם משפחתו לארץ בגיל 7. הנאשם בן למשפחה מרובת ילדים, אשר מוכרת לאגף הרווחה על רקע קשיי קליטה וקשיים כלכליים. הנאשם מוכר לשירות המבחן על רקע קשיי למידה ובעיות התנהגות ונעשו ניסיונות טיפוליים רבים, שלא צלחו נוכח התנהגותו של הנאשם.

10. תסקיר שירות המבחן אינו חיובי וממנו עולה כי מדובר במי שמאופיין בהתנהגות אימפולסיבית חוזרת לצד דפוסי שתיית אלכוהול וקשרים חברתיים שוליים.

11. שירות המבחן העריך כי, קיימת רמת סיכון גבוהה למעורבותו של הנאשם בהתנהלות אלימה בעתיד וכי מידת החומרה של תוצאות האלימות צפויה להיות בינונית. כמו כן, שירות המבחן המליץ כי ככל שיוטל על הנאשם עונש מאסר, ישולב הנאשם בטיפול במסגרת שירות בתי הסוהר, שיכלול התייחסות לדפוסי התמכרותו לחומרים פסיכואקטיביים.

מתחם העונש ההולם:

12. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, מידת הפגיעה באותם ערכים, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. העבירות בהן הורשע הנאשם אינן מהוות אירוע אחד ולפיכך אקבע מתחם עונש הולם לכל כתב אישום

וויגזר עונש כולל לעבירות בשל אותם אירועים, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

ת"פ 10536-09-16 - עבירות האיומים והחזקת הסכין שלא כדין:

14. הערך המוגן בעבירה של איומים הוא ההגנה על זכותו היסודית של האדם לכבוד, לשלוות נפש ולביטחון אישי. אשר לעבירה של החזקת סכין שלא כדין, על בית המשפט לפעול למיגור התופעה של "תת תרבות הסכין" (ר' ע"פ 10861/05 גורבאן נ' מדינת ישראל; רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל). בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים מתחם כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 9 חודשי מאסר בפועל (ר' למשל ת"פ 3704-09 מדינת ישראל נ' ליבו; ת"פ 36139-04-16 מדינת ישראל נ' טלקר; ת"פ 36978-05-15 מדינת ישראל נ' אבו לטיף).

15. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל והפנתה לרע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל. בעניין זה אציין, כי הפסיקה אותה הגישה ב"כ המאשימה כוללת עבירות נלוות, אשר כשלעצמן מוסיפות נופך חומרה על זה הרלוונטי לעניינו.

ת"פ 1694-12-15 - עבירות התפרצות וגניבה:

16. הערכים המוגנים בעבירות ההתפרצות והגניבה הם הזכות לקניין, הזכות לפרטיות והפגיעה בתחושת הביטחון של המתלוננת. כידוע עבירת ההתפרצות לדירת מגורים, טומנת בחובה גם פוטנציאל לאלימות ולפגיעות בגוף ובנפש (ר' ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה; רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל).

17. בחינת מדיניות הענישה מלמדת כי בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה מתחם הענישה ההולם נע בין 24-12 חודשי מאסר בפועל (ר' למשל: רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל; עפ"ג 38716-02-14 אבו זאיידה נ' מדינת ישראל; עפ"ג 64551-10-13 זינו נ' מדינת ישראל).

ת"פ 27905-03-14 (תיק נוער) - עבירות איומים והפרעת שוטר:

18. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירות בהן הורשע הנאשם הם הזכות לשלום הציבור, הזכות לשלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט, והגנה על שלטון החוק ועל תפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק (ר' ע"פ 15150-11-08 אבו שקארה נ' מדינת ישראל).

19. בחינת מדיניות הענישה מלמדת כי בעבירות איומים והפרעת שוטר במילוי תפקידו, מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר בפועל (ר' למשל ת"פ 5196-07-15 מדינת ישראל נ' פלוני;

ת"פ 36062-04-13 מדינת ישראל נ' פדידה; ת"פ 2216-06-14 מדינת ישראל נ' אלקסאסי; ת"פ 8504-03-12 מדינת ישראל נ' אוחנה; ת"פ 13442-08-13 מדינת ישראל נ' אזולאי).

גזירת העונש המתאים לנאשם:

20. בנסיבות המקרים שלפניי, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחמי הענישה ההולמים, לחומרה או לקולא.

21. בתוך מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40'א' לחוק העונשין. במסגרת זו הבאתי בכלל שיקולי את הנסיבות הבאות:

נסיבות העושה:

22. הנאשם הודה במיוחס לו בכתבי האישום המתוקנים (ללא הסדר לעונש), נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה (ר' עמ' 16 לפרוטוקול הדיון מיום 09.01.17). בכך חסך הנאשם זמן שיפוטי, וחסך הצורך בהעדת מי מעדי התביעה.

23. הנאשם בגיר צעיר, יליד 1996 ולחובתו 4 הרשעות קודמות, מהן שלוש רלוונטיות לעניינו: בעבירות רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית כשהרשעתו האחרונה משנת 2016.

24. במסגרת השיקולים לקולא לקחתי בחשבון כי הנאשם נמנה על קבוצת "בגירים צעירים", אשר לגביהם יש ליתן משקל מיוחד לשיקולי הענישה והשיקום (ר' ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל).

25. גילו הצעיר של הנאשם אינו מצדיק כשלעצמו הימנעות מהטלת עונש משמעותי, לרבות עונש מאסר בפועל. אמנם, במקרים בהם תסקיר שירות המבחן מצביע על קיומו של אופק טיפולי-שיקומי, יש ליתן לכך משקל בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם. לא כך במקרה שלפניי.

26. תסקיר שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית, נוכח אי שיתוף פעולה מצדו של הנאשם במסגרות טיפוליות בעבר ונוכח התנהלות אימפולסיבית חוזרת, מסוכנות קיימת וצריכת אלכוהול. יחד עם זאת, סבור אני כי אין להחמיר עם הנאשם מתוך התחשבות בכלל הנתונים ובעיקר גילו הצעיר.

27. עוד התחשבתי בנסיבות חייו של הנאשם, כפי שמפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן מיום 05.01.17.

28. איזון בין נסיבות חייו לנסיבות המעשים הפלילים בהם הורשע, מלמד כי יש להשית על הנאשם תקופת מאסר משמעותית מאחורי סורג ובריח, תקופה אשר יש בה כדי לשקף את החומרה שמייחס בית המשפט לביצוע עבירות חוזרות ונשנות כגון אלה בהן הורשע הנאשם, כאשר במועד ביצוען חרב המאסר המותנה מרחפת מעל ראשו.

נסיבות המעשים:

29. הטלת ענישה מוחשית וממשית במקרה שלפניי, על אף גיל צעיר ונטילת אחריות, מתבקשת נוכח התנהגותו של הנאשם, אשר שב ומאיים על אחרים לרבות שוטרים ומאבטחים. מדובר במי שבזמן ביצוע חלק מהעבירות נושא על גופו סכין, כלי נשק קר, מפר הוראות בית משפט ובדרך זו מלמד על עצמו שמהווה הוא סכנה לציבור.

30. הסכנה הנשקפת מן הנאשם בעת הזו לציבור בכללותו, כפולה היא ומושפעת מהתמכרותו לאלכוהול, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן. לא זו אף זו, נשקפת ממנו סכנה אף לרכוש הציבור. לא אחת נקבע בפסיקה כי יש לייחס חומרה יתרה לעבירה של התפרצות לבית מגורים. כך למשל נקבע בפסיקה כי: "פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר (...). ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם" (ר' ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה).

סוף דבר:

31. נוכח כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את כלל הנסיבות אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בגין כלל המעשים המפורטים דלעיל למשך 18 חודשים בניכוי ימי מעצרו (02.9.16, 23.11.15-31.12.15 ועד היום).

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שהוטל בת"פ 40389-08-14 למשך 7 חודשים, אותו ירצה הנאשם בחופף ובמצטבר למאסר הנ"ל (4 חודשים במצטבר ו-3 חודשים בחופף), כך שבסופו של

יום ירצה עונש מאסר של 22 חודשים.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי אותם לא ירצה, אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם לא ירצה, אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. 10 חודשי מאסר על תנאי אותם לא ירצה, אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת איומים, החזקת סכין והפרת הוראה חוקית.

ו. 5 חודשי מאסר על תנאי אותם לא ירצה, אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

ז. פיצוי למתלוננת בת"פ 1694-12-15 בסך 2,500 ₪, אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 01.06.17. ככל שסכום זה לא ישולם במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית על-פי דין.

ח. נוכח מצבו הכלכלי, גילו הצעיר ונסיבותיו האישיות של הנאשם אני נמנע מהטלת פיצוי נוסף על זה שנפסק לטובת מי מהמתלוננים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ז, 01/02/2017 במעמד הנוכחים.

ארז נוריאלי, שופט

הוקלד על ידי יפה אטלן